

Дивіться: осени пейзажі!

Туманом ранки, наче газом,
палету барв прикрили чисту.

І з почуттям побожним, урочистим
розгортую неторкані полотна.

Як передати, осене, твою істоту?

В твоїх очах і синь, і смуток сохне,
а в серці, де гориш, – кармін і охра.

На шиї в тебе трохи злота сяє.

Вже завтра, знаю, ти не будеш тая;
ти зацвієш криваво-золотая

і затремтиш чи з муки, чи з тривоги,
вітри у гніві понесеш по безвістях-дорогах

Схоплю я лет і пристрасть, і стремління
й твої розбиті крила на камінні.

І кожний день затре один на лицях колір.

На полотні моїм – все більший холод
білої осени в безбарвнім колі.